

Yvonne Gebbe en David Rozemeyer: ‘Misschien was je vandaag wel geboren’ Uitgeverij d’Jonge Hond, Zwolle 2011. ISBN 978908910218-8 NUR 749. (Zwangerschapsproblemen/1) Zie ook www.dejongehond.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Dit is een ‘voelboek’ over een zwangerschap die anders verloopt. Een verwerkingsboek en document van vooral Yvonne Gebbe over de periode dat zij zwanger was van zoon ‘Knoet’ waarvan David en zij bij 23 weken zwangerschap afscheid moesten nemen. Yvonne maakte het concept en schreef teksten en haar man David Rozemeyer die fotograaf is, maakte de foto’s. Zij tonen zo hoe zij en hun omgeving Knoet verwachtten en zijn omgegaan met het afscheid nemen van Knoet. Het boek is tegelijkertijd een gedenkboek ter nagedachtenis aan Knoet, een monument voor Knoet. Met een mooie lay out waarbij extra aandacht is besteed aan details, bijvoorbeeld rond de foto van Knoet en veel ruimte voor de teksten. Een prachtig, ontroerend en sterk boekje over moeilijke beslissingen, verdriet en verwerken. Zie ook: <http://www.rozemeyer.nl/frame.php?catId=26006>

Over de schrijfster: Yvonne Gebbe werkte aanvankelijk in de reclamesector en later, na een burn-out, in de horeca. Zij heeft diverse illustraties op haar naam staan. Zie ook: <http://www.tantebeun.nl/> Yvonne Gebbe woont samen met David Rozemeyer in Breda. Yvonne en David hebben, naast Knoet, een dochter Meo. David Rozemeyer (1968) deed de kunstacademie en heeft een ruime technische ervaring. Zie ook: <http://www.rozemeyer.nl/>

Korte beschrijving: Yvonne Gebbe is 20 weken zwanger van ‘Knoet’ zoals zij en David hun kindje noemen, als uit een echo onderzoek blijkt dat het kindje ernstige complicaties heeft. Knoet heeft een breuk in het middenrif, een hernia diafragmatica. Zijn maag zit naast zijn hart dat opzij is geduwd en zijn longen kunnen zich niet goed ontwikkelen. Dan breekt een zware, hectische periode aan, met onderzoeken, waarin besluiten moeten worden genomen over de levensvatbaarheid van Knoet en of de zwangerschap onderbroken moet worden of niet. Yvonne en David besluiten, na alles overwogen te hebben, Knoet inderdaad geboren te laten worden. Hij is dan 23 weken en blijkt dood bij zijn geboorte. Yvonne licht toe hoe zwaar die periode was, welke onderzoeken er worden gedaan, hoe zij opgenomen wordt in het ziekenhuis en bevalt van Knoet. Ze moeten afscheid van hem nemen, laten hem cremen en kunnen later de as van Knoet ophalen. Yvonne heeft het er heel lang nog heel moeilijk mee. Ze mist haar zoon, kan hem niet loslaten. Ze begint haren uit te trekken en zoekt op een gegeven moment hulp bij een haptonoom die haar stimuleert dit boekje te schrijven. Het is een mooi ontroerend voelboek geworden.

Wat viel op: Hoe goed Yvonne en David in woord en beeld hebben laten zien hoe ingrijpend de dood van Knoet voor hun leven is geweest. Natuurlijk door de grote prachtige foto’s. Maar ook door bijvoorbeeld de plukjes haar die Yvonne heeft uitgetrokken als illustratie op te voeren, de Knoetsteen, of het herinneringskastje met spulletjes van Knoet. Of door te tonen welke plaats het konijn, een knuffel voor Knoet gemaakt door de moeder van Yvonne aan het begin van de zwangerschap, heeft gehad bij het hele verwerkingsproces. En dat het konijn later veel in gebruik wordt genomen door Meo de dochter die later geboren wordt. Een aangrijpend boek dat de moeite waard is om te lezen, beslist weer discussies zal doen oplaaien (zie ook extra), maar ook andere stellen die in een vergelijkbare situatie zitten tot steun kan zijn. Zeker ook omdat het een heel mooi voorbeeld is van hoe je een prachtig boek voor en over een verloren kind kunt maken.

Citaten: 19 juli: 'Nu ben ik officieel zwanger, 12 weken voorbij, men mag het weten!

Al schreeuw ik het niet van de daken.

Opa's en oma's zijn even stil als ze het echoprintje zien, ze kennen het wel, maar dan opeens...

Ja, ze worden opa en oma, stralend en spannend!

20 september: 'Een zwangerschap afbreken mag in Nederland tot en met 24 weken.

Dit klinkt heel eenvoudig, maar wie ben ik om deze beslissing te nemen?

We gaan naar huis en laten alles bezinken.

Als uit de punctie blijkt dat er meer afwijkingen zijn, is de keuze dan makkelijker?

Wat is mijn keuze? Heb ik een keuze?

Hoe laat ik mijn kind sterven? '

'Tik

Begint na de bevalling..

Ik trek haren uit, boven op mijn kruin, krikkelharen.

Komt dit door de zwangerschap dat die haren zo krikkelen?

Ik voel eraan, of ze ruw zijn, trek ze eruit, draai er frotjes van, raar.

Dit heb ik nog nooit gedaan, dit moet ik niet doen!'

'27 januari Misschien was je vandaag wel geboren,

Goed geboren...

We hebben niet eens een echte naam voor je.

Je bent onze Knoet.'

'4 jaar later Het konijn is in vol gebruik!

(...)

Het is de favoriete knuffel van Meo,

ze heeft hem zelf gekozen.

Dat vind ik fijn, zo is Knoet er toch nog bij.

Hij mag alleen niet mee naar de crèche,

(...)'

Extra: Zie ook: [http://uitgesproken.vara.nl/Nieuwsdetail.](http://uitgesproken.vara.nl/Nieuwsdetail.7674.0.html?&tx_ttnews%5Btt_news%5D=39116&cHash=59a6ce9doecd052c52dc6b63cee07799)

[7674.0.html?&tx_ttnews%5Btt_news%5D=39116&cHash=59a6ce9doecd052c52dc6b63cee07799](http://uitgesproken.vara.nl/Nieuwsdetail.7674.0.html?&tx_ttnews%5Btt_news%5D=39116&cHash=59a6ce9doecd052c52dc6b63cee07799)

Recensies: (www.50plusser.nl/?article_id=3909&p=artikelen&page=magazine)

Yvonne Rieschke : '(...) *Misschien was je vandaag wel geboren* is een hartverwarmend boek. Het is ook een moedig boek, want je doet jezelf iets aan door nogmaals het verdriet, de onmacht en de woede her te beleven. Maar bovenal is het een heel mooi boek, een boek van warmte, tederheid, onmenselijke kracht en heel veel liefde... (...) *Misschien was je vandaag wel geboren...* gaat over verdriet, onzekerheid, vastberadenheid, schuldgevoel, angst, woede en frustratie. Maar vooral over liefde. Liefde voor het doodgeboren kindje dat nooit vergeten zal worden.'

[http://www.breda.nl/evenementen/2011/2/15/misschien-was-je-vandaag-](http://www.breda.nl/evenementen/2011/2/15/misschien-was-je-vandaag-welgeboren)

[welgeboren](http://www.breda.nl/evenementen/2011/2/15/misschien-was-je-vandaag-welgeboren): '(...) *Misschien was je vandaag wel geboren...* vertelt het aangrijpende verhaal van een jong stel - Yvonne Gebbe en David Rozemeyer - dat er bij de 20-weeken echo achter komt dat hun kindje een ernstige afwijking heeft. Ze besluiten de zwangerschap te beëindigen. Samen ervaren ze dit ieder op hun eigen manier. Yvonne door dagboeken bij te houden en David als fotograaf, beeldend. Later werd dat dit boek. Een prachtig document over het rouw- en verwerkingsproces van een van de laatste taboes: de keuze om bij een afwijkende uitslag de zwangerschap te laten afbreken.'